Р Е Ш Е Н И Е
№ 42470

гр. София, 30.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 51 състав,** в публично заседание на 06.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **7855** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 26, ал. 12 и чл. 24 от Закона за чужденците в Република Б. (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на Б. П. Д., гражданин на У., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], подадена чрез адв. Б. Б., срещу Заповед № 513з-5964/01.06.2026 г., издадена от името на началника на отдел „Миграция“ при СДВР.

В жалбата се поддържа становище за незаконосъобразност на оспорения акт, тъй като същият бил издаден при съществени нарушения на процесуалните правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Според жалбоподателя административният орган е подходил изключително формалистично при приложението на чл. 24, ал. 1, т. 10 ЗЧРБ и в нарушение на принципа на съразмерност отказал разрешението за продължително пребиваване. Поддържа се, че чужденецът разполага с достатъчно налични средства, за да не се възползва от социалната система на Б.. Нарушени били принципите на правна сигурност и защитата на оправданите правни очаквания, тъй като вече на същото основание е било разрешено пребиваването. Липсвала индивидуална преценка на всички релевантни обстоятелства като възраст, продължителност на пребиваването и хуманитарната ситуация в държавата му по произход. В заповедта не били изложени мотиви по направените от жалбоподателя възражения, като са нарушени принципите на служебно начало и разпоредбата на чл. 35 АПК. Иска се отмяна на заповедта.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв. Б., който поддържа жалбата. Претендират се разноски за държавна такса и за внесения депозит за преводач.

Ответникът – Началник на отдел „Миграция“ при СДВР, чрез процесуален представител юрк. С.,

оспорва жалбата, като счита, че заповедта е правилна и законосъобразна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.
Съдът, след като се запозна с жалбата и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи от фактическа страна следното:
Жалбоподателят Б. Д. е подал Заявление рег. № 100954/08.04.2026 г. за предоставяне на право на пребиваване в Република Б. на основание чл. 24, ал .1, т. 10 ЗЧРБ.
С писмо рег. № 513000-30653/24.04.2026 г. жалбоподателят е уведомен да представи документ от компетентните органи в Република У., че пенсията му ще бъде превеждана по представената сметка в банка на територията на Република Б..
На 08.05.2026 г. от жалбоподателя са представени придружително писмо и опис на представени документи, становище, обяснение и декларация, както и банково удостоверение от ОББ, с което банката е удостоверила, че към 07.04.2026 г. чужденецът има открита разплащателна сметка и по нея могат да бъдат получавани преводи на пенсии и/или трудови възнаграждения от страната и чужбина.
Административният орган е приел, че жалбоподателят не е приложил изискуемите съгласно чл. 23, т. 2 ППЗЧРБ документи и не отговаря на изискванията по чл.24, ал.1,т.10 от ЗЧРБ, поради което и на основание чл. 26, ал. 2 ЗЧРБ е отказал предоставяне на право на продължително пребиваване в Република Б. по заявление вх. № 100954/08.04.2026 г.
От правна страна:
Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което се явява допустима за разглеждане.
Разгледана по същество, жалбата е основателна.
Съгласно чл. 23, ал. 7 ЗЧРБ, директорите на дирекция „Миграция“, на Столична дирекция на вътрешните работи, на областните дирекции на Министерството на вътрешните работи или оправомощени от тях длъжностни лица издават или отказват издаването на разрешение за продължително или краткосрочно пребиваване на чужденец на територията на Република Б., освен ако в този закон е предвидено друго. Видно от приложената по делото Заповед на директора на СДВР от 24.03.2021 г., началникът на отдел „Миграция“ при СДВР е оправомощен да издава или отказва издаването на разрешения за продължително пребиваване. Към преписката е приложена и Заповед № 513з-607/22.01.2025 г. , с която е възложено на С. С. - началник сектор „Незаконна миграция“ да замества поради отсъствие началника на отдел „Миграция“ при СДВР, считано от 22.01.2025г. до отпадане на необходимостта. Представена е и Заповед № 513з-5977 от 19.05.2025 г., с която директорът на СДВР възлага на С. С. да осъществява общото и непосредствено ръководство на отдела, считано от 19.05.2025 г. С оглед представените документи, следва да се приеме, че процесната заповед е издадена от компетентен орган .
В хода на административното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са от такова естество и интензитет, че да са ограничили правото на защита на адресата на заповедта или които, ако не бяха допуснати, да обусловят издаването на акт с различно съдържание.
Заповедта обаче е материално незаконосъобразна.
Според чл. 24, ал. 1, т. 10 ЗЧРБ, разрешение за продължително пребиваване могат да получат чужденци, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 от същия закон, получили са право на пенсия съгласно законодателството на Република Б., държавата си на произход или друга държава и разполагат с достатъчно средства за издръжка в страната.
Съгласно чл. 23 ЗППЗЧРБ, за получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 24,ал.1,т. 10 ЗЧРБ чужденецът прилага документите по чл. 14, ал. 1 и т. 1 и документ, издаден от

компетентните органи на съответната държава, удостоверяващ, че е получил право на пенсия, както и т. 2. документ, издаден от банка на територията на Република Б., удостоверяващ, че има налична сметка, по която ще се получават съответните преводи от пенсията.
В конкретния случай не е спорно между страните изпълнението на първото кумулативно изискване – получаването на виза. Не е спорно и придобиването на право на пенсия. Третият изискуем документ също се явява наличен по преписката и е представен на административния орган в хода на проведеното производство. Видно от мотивите на заповедта и от доказателствата по делото, жалбоподателят е представил банково удостоверение от ОББ, с което банката е удостоверила, че към 07.04.2026 г. чужденецът има открита разплащателна сметка и че по нея могат да бъдат получавани преводи на пенсии и/или трудови възнаграждения от страната и чужбина. Установяват се и наличностите по сметката на жалбоподателя.
Неоснователно и в несъответствие с материалнаправните разпоредби административният орган е изискал от жалбоподателя да представи „документ, издаден от компетентните органи в Република У., че пенсията ще се превежда по представената сметка в банка на територията на Р.Б.“, съответно, след като такъв документ не е бил представен, е отказал право на продължително пребиваване.
В случая административният орган неправилно е тълкувал и приложил закона. Изискванията за придобиване право на продължително пребиваване на разглежданото основание са установени в ЗЧРБ, а правилникът за прилагането на закона посочва само документите, с които се удостоверява изпълнението на тези изисквания. Законът, а по същество и ППЗЧРБ не съдържат изискване за представяне на документ, че пенсията ще се изплаща в българска банкова сметка. Разпоредбата на член 23, т. 1 и т. 2 ППЗЧРБ, според която следва да се представи документ, издаден от банка на територията на Република Б., удостоверяващ налична сметка, по която ще се получават съответните преводи от пенсията, следва да се тълкува във връзка с изискването на закона, а то е, че кандидатът е получил право на пенсия съгласно законодателството на Република Б., държавата си на произход или друга държава и разполага с достатъчно средства за издръжка в страната. Тълкуването, според което е необходим документ, че пенсията ще се превежда от съответния национален орган директно по сметка в банка на територията на Б., не съответства на духа и буквата на закона. В този смисъл е и представеното по делото Решение № 4689/08.05.2025 г. на ВАС, по адм. д. № 5457/2024 г. Целта на изискването лицето да разполага с банкова сметка на територията на Република Б., по която да могат да постъпват сумите от пенсията, която то получава, е да са обезпечи предполагаемата му издръжка в страната от тези средства. Това не означава, че трябва пенсията да бъде директно превеждана от съответния компетентен орган на Република У. по българската сметка. Няма пречка това да става и с превод от чуждестранна банкова сметка, по която лицето е получило пенсията си. В крайна сметка изискването към чужденците да са получили право на пенсия следва да се разглежда във връзка с необходимостта да разполагат с достатъчно средства за издръжка в страната, т.е. получаваната пенсия е приета от законодателя като гарантиран източник на средства за издръжка на територията на Б., но не и единственият такъв, който подлежи на преценка. В случая жалбоподателят е представил множество писмени доказателства /банковото удостоверение за налични суми в размер над 500 000 долара и над 3800 евро, нотариални актове за покупка на два недвижими имота на територията на [населено място], доказателства за притежавани дружествени дялове в „Армико груп“ ООД, ведно с годишен отчет на дружеството, видно от което за 2025г. е налице неразпределена печалба, и др./, от които по категоричен начин, се установява, че същият разполага с достатъчно средства за издръжката си в страната.
Следователно, по делото безспорно се установява, че са налице всички изисквания на закона за

предоставяне на право на продължително пребиваване на жалбоподателя на посоченото основание – чл.24,ал.1,т.10 от ЗЧРБ. Като е приел друго и е отказал предоставянето на право на продължително пребиваване, административният орган е издал един незаконосъобразен акт, който подлежи на отмяна.
Наред с отмяната на заповедта съдът следва да се произнесе и по искането за присъждане на разноски. С оглед изхода на спора, в полза на Б. Д. следва да се присъдят сторените по делото разноски – 5.11 евро за държавна такса и 40 евро за преводач.
Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2 АПК, Административен съд София - град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Б. П. Д. Заповед № 513з-5964/01.06.2026 г. на началника на отдел „Миграция“ при СДВР, издадена при условията на заместване.
ИЗПРАЩА преписката на началника на отдел „Миграция“ при СДВР за произнасяне по подаденото от Б. П. Д. заявление рег. № 100954/08.04.2026 г. съобразно дадените в решението указания по тълкуването и прилагането на закона.
ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Б. П. Д. сума в размер на 40.11 евро, представляваща сторени по делото разноски.
РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: